

K 1000

Oponentský posudek o rigorózní práci Mgr. Denisy Šlemarové
„Internet a mezinárodní právo soukromé“

Rigorózní práce se podle svého názvu zabývá problémy vyvolanými pro mezinárodní právo soukromé využíváním komunikace pomocí Internetu pro účely právního styku. Tomuto zaměření práce odpovídá především část III. práce, která podrobně probírá podle vhodné zvolené systému výkladu jednotlivých otázky mezinárodního práva soukromého.

Výklad o internetu v části II., který rozboru problematiky mezinárodního práva soukromého předchází, je do práce účelně a nezbytně zařazen. Je potřebný k tomu, aby byla získána základní představa o tom, jaké problémy může používání Internetu pro uzavírání právních úkonů v mezinárodním právu soukromém vyvolat.

Se závěry, že Internet není subjektem práva, ani věcí nebo službou v právním smyslu a nemůže být předmětem vlastnictví, je možné souhlasit. Je k němu zřejmě třeba přistupovat především jako k jednomu ze způsobů komunikace v právním styku.

Na výklad o mezinárodním právu soukromém a procesním navazující část IV. o elektronickém obchodu, která se obecně zabývá právními otázkami v elektronickém obchodě, meze mezinárodního práva soukromého značně překračuje, i když obecný význam jejich řešení má i pro vztahy s mezinárodním prvkem význam. Jinak v této části se otázek mezinárodního práva soukromého týká výklad o způsobilosti k právním a právním úkonům v rámci výkladu o obecných náležitostech právních úkonů.

Dále uvedené připomínky se týkají některých formulací ve výkladu o mezinárodním právu soukromém.

Na str. 20, kde se uvádějí otázky, jež by měly být předmětem nové úpravy, bylo by třeba doplnit určení rozhodného práva pro soukromoprávní vztahy s mezinárodním prvkem. Zřejmě se zde vychází z toho, že je to samozřejmé, přesto je to třeba zmínit.

K poznámce na str. 23, zda by nemělo dojít k posunu od kolizní spravedlnosti ke spravedlnosti materiální, je třeba v zájmu objektivního posuzování poznamenat, že takový posun je již do značné míry uskutečněn: Spočívá v existenci dalších norem subsidiárních a rozšiřujících doprovázejících základní kolizní normu, ve stanovení více hraničních určovateli, ať poskytnutých k subsidiárnímu nebo alternativnímu použití, dokonce ve stanovení hierarchie hraničních určovateli, tak aby se došlo k použití takového, který umožňuje přiznání určitého nároku / např. nároku na výživné /, popřípadě dosažení určitého žádoucího výsledku na základě práva, na které odkazuje.

Na začátku str. 24 není přesné tvrzení, že v každém případě soukromoprávního vztahu s mezinárodním prvkem vzniká kvalifikační problém. Přesné je, že vzniká kvalifikační otázka, která ve většině případů se bez potíží vyřeší a v kvalifikační problém přeroste jen tehdy, jestliže se dotčené právní řády rozlišují v právní kvalifikaci dané situace, tj. dochází k tzv. středu / konfliktu / kvalifikací.

Ve výkladu o nutně použitelných normách na str. 26 mělo by se poukázat na rozdíl, zda jde o nutně použitelné normy *legis fori*, *cizí legis causae*, nebo právního řádu třetího státu / tj. který není ani *lex fori*, ani *lex causae* /.

Na str. 27 je možno pro přesnost uvést, že UNCITRAL není samostatnou organizací, ale komisí vytvořenou usnesením Valného shromáždění OSN. Mezi uváděnými organizacemi zde by bylo vhodné doplnit také Haagskou konferenci mezinárodního práva soukromého, jejíž zásluha co do počtu vypracovaných mezinárodních úmluv je patrně největší.

Způsob zpracování rigorózní práce, početný poznámkový aparát, vhodně volený systém výkladu svědčí o tom, že si autorka osvojila základní metody teoretické práce, je schopná samostatného zpracování zvoleného tématu. Práci je možno doporučit jako rigorózní práci způsobilou k obhajobě a k pokračování v rigorózní zkoušce po úspěšném obhájení práce.

V Praze dne 3. dubna 2007

Oponent:

Prof. JUDr. Zdeněk Kucera, DrSc.